

מייק גולדשטיין

היה ג'יטריסט

ידוע - עד

ש'יום אחד

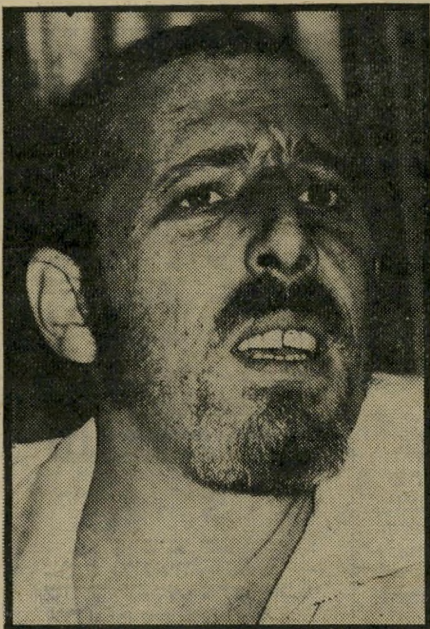
אושפז נגד

רצונו בבית

חולים לחולי-נפש

"זעקתי לעזרה ואיש ללא בא!"

אחרי מייק גולדשטיין בחצר ביתו ברמת השרון, עשר שנים אחרי שאושפז בפעם הראשונה. מבוגר, שיערו מאפיר, וחוטי כסף שזורים בזקנו.

הקמנו ביחד להקת קצב. כך החלה ה' קאריירה שלי.

במחזור שיער ניגנתי גיטרה מובילה. הייתי חבר בלהקת הלהבות, שבין חבריה היו בועז שרעבי ויהודה קולטון. פתחנו את מופע להקת הרוק הבריטית טינג טינג, שהיתה מאוד פופולרית בארץ. אני זוכר הופעה לפני ארבעת אלפים איש בבריכת גורדון. מרוב התרגשות היה לי פיק ברכיים. הופענו במועדון הרקיע ה' שביעי ביפו, ארבע הופעות בערב. וכך נכנסתי לסמים. חבר הציע לי אמר: יש משהו עלאיכף כיפאק, גורם לך לצחוק, בוא תנסה. הייתי צעיר וטיי פש. ניסיתי חשיש וזה מצאחן בעיני.

רה להירואין. היה סאטל, צייר כישרוני שמת בטבעיה במימי אחת התעלות ב' אמסטרדאם. היה האדריכל המוכשר רפי רייפר, שמת בעת שירות מילואים ופר' שת מתו לוטה בערפל.

מבין אלה שלא מתו, היו שחזרו ב' תשובה, היו שאושפזו בבתי-חולים לחולי נפש או שזקקו ליעוץ פסיכולוגי. היו גם כאלה שיצאו מהתקופה הזו ללא פגע. אחד הקורבנות של התקופה הזו הוא מייק גולדשטיין. עשר שנים הוא היה ב' חזק נעלם. אנשים לא ידעו מה קרה לו. איש למעשה לא טרח לבדוק. לברר. אמר ר' שהוא באירופה, אמרו שהוא באר' צות-הברית. אמרו שהוא השתגע. לפי עמים, כשמעט חברים ותיקים היו עובי רים ליד דירת-הגג שברחוב דיונגוף פי' נת קרן-קיימת, היה משהו מרים את ראשו ושואל: "מה עם מייק?" איש לא ידע לענות.

לפני כמה שבועות התקשר מייק גולד' שטיין עם מערכת העולם הזה. הוא צפה בתוכנית הטלוויזיה שדנה באישפוז בכוח בבתי-חולים לחולי-נפש, והחליט לספר את סיפורו.

תקופת הזוהר

ביתו שכרמתי-השרון, מייק גולדשטיין הוא אדם שונה מזה שהיה לפני עשר שנים. הוא עלה במישקל, שיר ערו הלכין, חיפוי כסף שזורים בזקנו. מייק מתגורר בבית הקטן עם רעייתו מזה חצי שנה. צפרה.

מספר מייק גולדשטיין:

יום אחד הבן-אדם מוצא את עצמו בלי בגדים. עירום כביום היוולדו. לא אומרים לו איפה, לא אומרים לו מת, לא אומ' רים לו למת. הוא מקבל פיוזמה מטולאת, שדורידורות של חולים לבשו אותה לפי גיו, והמוזכרה את ביגדי האסירים מ' אושוויץ. הבן-אדם שואל את עצמו: איך אני יוצא מזה? מה קורה איתי? אני יליד רמת-גן. אמר היא מטפלת מקצועית בתינוקות, ואבי עורך בשפה האנגלית בלישכת העיתונות הממשלתית. למדתי בתיכון גאולה עם קובי רכט.

לפני עשר שנים היתה למייק גולד' שטיין דירת-גג ברחוב דיונגוף בתל' אביב. היתה זו אחת הדירות הפופולריות ביותר בין אנשי הבוהימה. אל דירתו היו מגיעים אחרי ההופעה שחקנים, זמרים, מוסיקאים, וכמובן גם מזדבנות ומעריצות. המסיבות שהתקיימו בדירת-הגג הקט' נה, נמשכו עד לשעות הקטנות של הל' לה. לעיתים אף עד לשעות הצהריים. אז היו מבלי המסיבה מתעוררים משנת ה' שיכורים המסוממת שלהם, הולכים לקפה כסית כדי ללגום את כוס הקפה הרא' שונה, חוזרים לדירה של מייק, מגלגלים סיגריות של חשיש עד לשעות הערב, הולכים להופעה וחוזר-חלילה.

תל-אביב של לפני עשר שנים גילתה את הסמים. החשיש הפך להיות סם מקור בל בבוהימה. מי שלא היה "בראש" היה מוקצה מחמת מיאוס. ה"צינגלה", ה"פגז" ו"התותח" הפכו לאלמנט חשוב ביותר בשפת הרחוב הדיונגופית. גם ה"סטוק" הפך להיות חלק בלתי נפרד הן מהשפה, הן מאורח-החיים, ובדירתו של מייק, על הגג ברחוב דיונגוף, התרחשו "סטוצים" יומימיים.

אחרי-כך החשיש כבר לא הספיק, אז לקחו אל-אס-די. ספקי הסם כינו בשם חברת "טרופ טורס", וגם זה הפך חלק מן האוצר הלשוני של הימים ההם, בדיוק כמו "שחק אותה", "אכלת אותה", "דא' ויון", "סטול", ומילים רבות אחרות. ש' דן בן-אמוץ ונתיבה בן-יהודה לא הספיקו לקטלג במלון שלהם לעברית מדוברת.

סמים ואקשן

מייק גולדשטיין היה חלק ממה ש' קרה ברחוב דיונגוף. חלק אינטגרלי. נערות בהימה, אורגיות פרועות, סמים קשים — הכל היה חלק מהמישחק. כל יום הכרתי משהו חדש", הוא אומר ה' יום. "לא היה רגע של שקט. כל הזמן היה אקשן. סמים ואקשן", הוא נזכר. התקופה הזו תבעה קורבנות. היתה לילי נובל, נער' זוהר יפהפייה, חברתו ו' אם בתו של הזמר לארי ווקר, שנדרסה באירופה על-ידי רכבת. לילי היתה מכור

לפני מייק גולדשטיין לפני עשר שנים, כאשר היה ג'יטריסט מצליח ופופולרי בן 22. הוא ניגן במחז' מרים ובתיאטרון, לפני שהירדור לסמים.

לפני עשר שנים הוא היה אחד הג'יטריסטים הידועים בארץ. מייק גולדשטיין, אז בן 22, ניגן במחזמר קזבל, בהצגה צ'ן וצצה, ליווה את יהורם גאון והיה ג'יטריסט מוביל במחזמר ה' אמריקאי שיער, שהיה אז אחת ההצל' חות הגדולות ביותר של עולם הבידור הישראלי.

לפני למעלה מעשר השנים הוא היה חבר בלהקות קצב פופולריות, יחד עם בכירי המוסיקאים בישראל. היום הוא יושב בביתו שכרמתי-השרון, וצופה בחב' ריו לשעבר המופיעים בטלוויזיה. צופה ומתגעגע. הוא רוצה לחזור למקום שבו נעצר ולהמשיך.